Ruth és Eszter

11. lecke, 2. negyedév, 2025. június 7-13

Szombat délután, június 7.

Emlékezetes szöveg:

És lőn, amint meglátá a király Eszter királynét, hogy áll az udvarban, kegyet találá szemei előtt, és kinyujtá a király Eszterre az arany pálcát, amely kezében vala, akkor oda méne Eszter, és megilleté az arany pálca végét. Eszter 5:2

Kezdettől fogva Isten, Lelke segítségével, emberi eszközök által munkálkodott, hogy szándékát megvalósítsa a bukott emberiség erdekében. Ez nyilvánult meg a pátriárkák életében. Mózes idejében a pusztai gyülekezetnek jóságos Lelkét adta, hogy értelmesek legyenek (Neh 9:20). Az apostolok napjaiban is hatalmasan munkálkodott egyházáért a Szentlélek tevékenysége által. Ugyanaz az erő, amely fenntartotta a pátriárkákat, amely Kálebnek és Józsuénak hitet és bátorságot adott, és amely az apostoli egyház munkáját hatékonnyá tette. Isten hűséges gyermekeit minden ezt követő időkben támogatta. A Szentlélek ereje által a sötét korban a valdensek segítették elökészíteni a reformációt. Ugyanez az erő tette sikeressé azon nemes férfiak és nők erőfeszítéseit, akik a mai misszió útját egyengették, és azt, hogy a Bibliát valamennyi nemzet nyelvére és nyelvjárására lefordítják. AT 34.7

„És Débora, a prófétanő, Lapidóth felesége, ítélkezett akkor Izráel felett. És lakott Débora pálmafája alatt, Ráma és Béthel között, Efraim hegyén, és Izráel fiai felmentek hozzá ítéletért.” Bírák 4:4, 5. „Volt egy Anna, egy prófétanő, Fanuel leánya, az Aser törzséből; nagy öregségű volt, és hét évig élt férjnél szüzességében; és körülbelül nyolcvannégy éves özvegy volt, aki nem távozott a templomból, hanem éjjel-nappal böjttel és imádsággal szolgálta Istent.” Lukács 2:36, 37. „Huldah, a prófétesnő, Sallum felesége” is tanította Izráelt (2 Királyok 22:14-16). „Fülöp, az evangélista… négy leánygyermeke volt, szüzek, akik prófétáltak.” ApCsel 21:8, 9.

Vasárnap, június 8.

Éhínség a „kenyérházban”

Olvassuk el a Rút 1:1–5 verseket. Milyen nehézségek érték Noémit és Rútot, és mi okozta azokat? Hogyan tükrözi ez az egész emberiség jelenlegi helyzetét?

És lőn azon napokban, amikor a bírák bíráskodának, éhség lőn a földön. És elméne egy férfi a Júda Bethleheméből, hogy Moáb mezején tartózkodjék; ő meg a felesége, és a két fia.A férfi neve Elimélek és felesége neve Naómi; két fiok neve pedig Mahlon és Kiljon; efrataiak, a Júda Bethleheméből valók. És eljutának Moáb mezejére, és ott valának. Meghala pedig Elimélek a Naómi férje, és marada ő és az ő két fia. Akik Moábita leányokat vőnek feleségül; az egyiknek neve Orpa, és a másiknak neve Ruth. És ott lakozának közel tíz esztendeig. Meghalának ők is mind a ketten, Mahlon is, Kiljon is, és marada az asszony az ő két fia és férje nélkül. Ruth 1:1-5

„És amikor a sárkány látta, hogy a földre vetették, üldözte a nőt, aki a fiút szülte. És a nőnek két szárnyat adtak, mint a nagy sasnak, hogy elrepülhessen a pusztába, a helyére, ahol egy időre, időkön és fél időn át táplálják, a kígyó elől.” Jelenések 12:13, 14.

Először is, ebből a szentírásból láthatjuk, hogy az asszony elhagyta szőlőskertjét (szülőföldjét – Palesztinát) és gyermeke születése után a pogány világba ment; vagyis keresztény korszakában, amikor a sárkány a zsidók segítségével üldözte őt (ApCsel 8:1; 13:46, 50, 51). Ezután azt látjuk, hogy miután egy ideig ott volt, a körülmények olyanokká váltak, hogy már nem tudta tovább eltartani magát, és ezért szükségessé vált, hogy valaki „egy időre, időknek és fél időnek” eltartsa.

Krisztus feltámadása után három és fél évvel az egyház elhagyta Palesztinát (szőlőskertet), és míg a pogány világban (pusztában) tartózkodott, „a kígyó a szájából vízözönt bocsátott az asszony után [a pogányokat kényszerítette, hogy keresztelkedjenek meg és csatlakozzanak az egyházhoz], hogy elragadja őt [pogányossá tegye] az özönvíz”. Jelenések 12:15. Miközben így elárasztották, az

Úrnak kellett táplálnia (fenntartania), mert sok követője pogányosodott, és azok közül, akik nem, szinte mindet elragadta a „vízözön”. Tehát ha Ő nem táplálta volna (nem tartotta volna fenn) csodával, az egyház elpusztult volna a vallás sötét korszakában. Igaz, hogy a reformáció óta képes magát táplálni, de a megtértek (az özönvíz) még mindig közöttük vannak.

Hétfő, június 9.

Ruth és Boaz

Olvassuk el Ruth 2:5–20. Miért olyan fontos pillanat ez a történetben? Miért volt olyan jó hír Noémi számára, hogy megtudta, ki a jótevő?

„Boáz a keresztény úriember jellemét képviselte. Ábrahámhoz hasonlóan ő is megparancsolta házanépeinek, hogy kövessék az Úr útját, hogy igazságot és ítéletet tegyenek. Minden szolgájával udvariasan bánt, és amikor a mezőn dolgozó munkásai között járt, így szólt a aratókhoz: „Az Úr legyen veletek!” Ők pedig így feleltek neki: „Az Úr áldjon meg téged!” Ez tanulság mind a gazdák, mind a szolgák, mind a munkaadók, mind a munkavállalók számára. A szolgák szíve megerősödik abban, hogy igazságosan cselekedjenek, hűségesek legyenek azokhoz a gazdákhoz, akik tiszteletteljes kedvességgel és udvariassággal bánnak velük. A keresztényeknek a világ legudvariasabb embereinek kell lenniük.” HM 1894. december 1., A cikk, 1. bekezdés

„De ami különösen megkülönböztette a jubileumi évet, az volt, hogy minden földbirtok visszakerült az eredeti tulajdonos családjához. Senki sem volt szabadon eladni a birtokát. Nem adhatta el a földjét, kivéve, ha a szegénység kényszerítette rá. Ha ő vagy valamelyik rokonai vissza akarták vásárolni, a vevő nem utasíthatta el az eladást. Ha nem váltották vissza, a jubileumi évben visszakerült a tulajdonosához vagy örököseihez. EP 383.5

„Az Úr így szólt Izráelhez: »A föld nem adható el örökre, mert az enyém; ti pedig idegenek és jövevények vagytok nálam.«” Leviticus 25:23. Isten volt a jogos tulajdonos, az eredeti birtokos. Mindenkinek meg kellett értenie, hogy a szegényeknek és a szerencsétleneknek ugyanolyan joguk van Isten világában, mint a gazdagoknak. EP 383.6

„Ilyen rendelkezéseket hozott irgalmas Teremtőnk, hogy enyhítse a szenvedést, remény sugárát hozza, napfényt csillantson a nyomorultak és szerencsétlenek életébe.” EP 384.1

Kedd, június 10.

Boáz, mint megváltó

Mit árulnak el a következő szakaszok Sátánnak az emberiség feletti igényéről? (Jób 1:6–11; Máté 4:8, 9; Júdás 1:9; Lukács 22:31).

„Küldjétek a bárányt a föld urának, Selából a pusztába, a Sion leányának hegyére. Mert úgy lesz, mint a fészekből kiűzött vándorló madár, úgy lesznek Moáb leányai az Arnon gázlóján. Tanácskozzatok, ítélkezzetek, tegyétek árnyékotokat déli napon, mint az éjszaka, rejtsétek el a számkivetetteket, ne áruljátok el a vándorlókat. Hadd lakozzanak nálad, Moáb, az én elűzöttaim; légy nekik menedék a fosztogató elől, mert véget ért a zsaroló, megszűnt a fosztogató, az elnyomók eltűntek a földről. És irgalommal lesz megalapítva a trón, és ő igazságban ül majd rajta Dávid sátorában, ítélve, igazságot keresve és sietve az igazságosságra." Ézsaiás 16:1-5.

„Küldjétek a bárányt a föld urának, Sela-ból a pusztába, a Sion leányának hegyére." Ézsaiás 16:1.

A határozott névelő, „a", abszolút jelentést ad a „bárány" főnévnek, jelezve, hogy egy bárány, az egyetlen a fajtájából, volt a parancs tárgya, hogy „a bárányt" Moából „Sion leányának hegyére" – a jeruzsálemi Sion-hegyre – küldjék.

„Mert úgy lesz, hogy mint a fészekből kiűzött vándorló madár, úgy lesznek Moáb leányai Amon gázlóinál." Vagyis a bárányt Moábtól kellett elvinni, mert a moábitait „kiűzték", „mint vándorló madarat", „Arnon gázlóinál". Ézsaiás 16:2.

A szent történelem feljegyzi, hogy az egyetlen bárány, amelyet Moábból vittek el, mielőtt a moábitait „kiverték [fészkükből]", az volt, akiről Keresztelő János így szólt: „Íme, az Isten Bárányа" – Krisztus. A prófécia azt mutatja, hogy a bárányt Moábból a Sion hegyére (Dávid palotájába Jeruzsálemben) siettették – ez az esemény akkor történt, amikor Noémi fiaival Moábba ment (a „sivatagba" – egy nemzet, amely nem állt az Úr közvetlen gondozásában, és ezért nem volt szőlőskert) és elhozta Rútot, a moábita nőt Moából Jeruzsálembe: „Boáz elvette Rútot, és feleségül vette őt..., és szült neki egy fiút,... és Obédnek nevezték el; ő volt Jézus apja, Dávid apja... Jézus pedig Dávidnak szülte." Ruth 4:13-22.

Így Krisztus, Dávid fia, „elküldetett" Moából a Sion hegyére – Dávid palotájába; ezáltal megmutatva Krisztus istenségét, mint Isten Fia, és emberségét, mint nemcsak Dávid, hanem Lót – Moáb – fia is.

Ó, milyen csodálatos a mi Istenünk: az Obed, Jesse és Dávid nevek héber nyelven Krisztust jelentik – egy szolgát (Obed), aki az én jelenlétem lesz (Jesse), a szeretett (Dávid).

Mivel Krisztus testben moábita volt, és izraelita is, Isten így szól: „Hadd lakozzanak nálad, Moáb

[Krisztus], az én elűzöttaim; légy nekik menedék a pusztító elől." „És egy ember [ismét Krisztusra utalva] lesz, mint a szél elől való rejtekhely, és a vihar elől való menedék; mint a vízfolyások a száraz helyen, mint a nagy szikla árnyéka a fáradt földön." Ézsaiás 16:4;

Kiküldve, hogy „tanácsot adjon, ítéletet hajtson végre; tegye" árnyékát „éjszakává a déli napon; rejtegetse a számkivetetteket; ne árulja el a vándorlókat" (Ézsaiás 16:3), Krisztus, a mi „menedékünk a szél elől és rejtekhelyünk a vihar elől" „a kimerült földön", nagy és tökéletes árnyék, akár a déli napon az éjszaka. Így kiált fel a zsoltáros is: „Milyen nagyszerű a te irgalmasságod, Isten! Ezért az emberek gyermekei menedéket találnak a te szárnyaid árnyékában. Mert te voltál a segítségem, ezért örülök a te szárnyaid árnyékában." Zsoltárok 36:7; 63:7.

És „ezért" – kiált fel az evangéliumi próféta is – „dicsérnek téged az erős népek, félnek tőled a félelmetes nemzetek városai. Mert te voltál a szegényeknek erő, a szerencsétleneknek menedék a nyomorúságban, menedék a vihar elől, árnyék a forróság elől, amikor a félelmetesek szele viharként csap a falakra." Ézsaiás 25:3, 4.

„És irgalommal lesz megalapítva a trón, és ő igazságban ül majd rajta Dávid sátrában, ítélve, igazságot keresve és sietve az igazságosságra." Ézsaiás 16:5.

Mivel e szentírás szerint Krisztus trónjának felállítása még a jövőben van, és mivel továbbá Dávid sátrában kell felállítani (ami az Ő első eljövetelekor nem történt meg),

Krisztus tehát, amikor eljön, hogy uralkodjon a jövőbeni királyságában, Dávid trónjára ül. És mivel akkor ítélkezni fog, igazságot keresni és az igazságosságot siettetni, az egész cselekvés a próbaidő lezárása előtt történik – abban az időben, amikor siettetni tudja az igazságosságot. Így tehát örömünkre, Krisztus genealógiájáról és arról, hogy „saját kezébe veszi a gyeplőt" szóló prófécia azoknak a „figyelmeztetésére és tanítására" adatott, akik az idők végén élnek, amikor „mindezek be fognak teljesedni". Ezért rendkívül fontos, hogy emlékezzünk ennek a rendkívül fontos tanításnak a tanulságaira, éshűségesen, haladéktalanulcselekedjünk.

Szerda, június 11.

Hámán és Sátán

Olvassuk el Eszter 3:1–14, Jelenések 12:14–17 és Jelenések 13:15. Milyen párhuzamokat találunk ezekben a szakaszokban? Hogyan hasonlít János leírása Isten maradék egyházáról Hámán leírására Isten népéről?

Ezekben a versekben a legfontosabb pont, hogy miután a Sárkány és angyalai ki lettek vetve a mennyből (Sátán második veresége), és miután ő üldözte az egyházat, és az elmenekült a pusztába, a Sárkány követte őt oda, de ahelyett, hogy üldözte volna, „vízözönt zúdított rá", remélve, hogy az elsodorja. Más szavakkal, miután látta, hogy üldözésével nem tudja megállítani a keresztény egyház növekedését, taktikát váltott, és a pogányokat kényszerítette, hogy csatlakozzanak hozzá, remélve, hogy így pogányokká teszi őket – „elsodorja őket".

A sárkány azonban ismét célt téveszt, mert a föld megnyitja száját, és elnyeli az árvizet; vagyis az ihletett prófécia egyértelműen megjövendöli, hogy azok, akik nem az igazság követése és gyakorlása céljából csatlakoznak az egyházhoz, csodával fogják eltüntetni őket, mintha a föld elnyelte volna őket. És amikor ez bekövetkezik, Sátán harmadik vereségét szenved el. Összefoglalva, íme a három veresége: 1. Nem sikerült felfalnia a gyermeket; 2. Elvesztette a háborút a mennyben; 3. Nem sikerült pogányossá tennie az egyházat azzal, hogy elárasztotta a megtértekkel.

Amikor harmadik vereségét szenvedi, amikor a magva által elvetett konkoly megég (mert árvízként elnyeli őket a föld, de konkolyként az angyalok elégetik őket), akkor jelenik meg az egyház „szép, mint a hold, tiszta, mint a nap, és félelmetes, mint a zászlós sereg", és elindul az egész világra, hogy győzzön és hódítson. – Próféták és királyok, 725. oldal.

Miután ilyen hatalmas vereséget szenvedett, és látta, hogy az egyház megszabadult az árvízétől, a Sárkány haragja fokozódik. Haragudni fog a nőre, és „háborút indít a nő maradék magva ellen, akik megtartják Isten parancsolatait, és megvan nekik Jézus Krisztus bizonysága" (17. vers), „a prófétálás szelleme" (Jelenések 19:10).

Nyilvánvaló, hogy a maradék azok, akik megmaradnak, miután a föld megnyitja száját, és elnyeli az árvizet. Ők testként tartják meg Isten parancsolatait, és rendelkeznek a prófécia élő Szellemével, a Szentírásokat diktáló Szellemmel, aki az idők során Isten népét minden igazságra vezette, és aki még mindig létezik. Így a Sárkány haragja és az egyház tisztasága, amelyet a Sárkány harmadik veresége okozott, olyan nyomorúságos időket hoz, amilyenek még soha nem voltak:

„És akkor feláll Mihály, a nagy fejedelem, aki a te néped gyermekeiért áll, és olyan nyomorúságos idő lesz, amilyen még nem volt, mióta nemzetek vannak, egészen addig az időig; és akkor megmenekül a te néped, mindaz, aki a könyvbe írva találtatik." Dán. 12:1.

A világon semmi sem ér annyit, mint hogy a nevünk be legyen írva a könyvbe. És ott lehet a nevünk, ha úgy döntünk, hogy követjük az Igazság Lelkét és megtartjuk Isten parancsolatait. Itt láttuk, hogy azok, akik azt gondolják, hogy a törvény, a tíz parancsolat „eltörölt", hogy életüknek nem kell összhangban lennie a törvényekkel; és azok, akik azt gondolják, hogy a prófécia szelleme a múlté, hogy Isten magára hagyta a világot, hogy boldoguljon, ahogy tud, hogy már nem törődik azzal, hogy prófétát küldjön; hogy mindazok a Nagy Babilon, a Sárkány székhelye oldalán találják magukat, és ahelyett, hogy nevük a könyvbe lenne írva, a fenevad bélyegét viselik, és részt vesznek az Isten parancsait megtartó maradék üldözésében, akiknek Jézus Krisztus bizonysága van.

Csütörtök, június 12.

Ezért az időért

Olvassuk el Eszter 4:13, 14; Eszter 5:1–3; és Eszter 9:20–28. Milyen tanulságokat vonhatunk le ezekből a szakaszokból a föld történelmének utolsó pillanataiban lévő helyzetünkre vonatkozóan?

Azok a próbák, amelyek Isten népét Eszter korában érték, nemcsak arra a korra jellemzőek. A pátmoszi látnok végigtekintette a korokat az idők végéig, és ezt mondta: “Megharagvék azért a sárkány az asszonyra, és elméne, hogy hadakozzék egyebekkel, az ő magvából valókkal, az Isten parancsolatainak megőrzőivel, és akiknél vala a Jézus Krisztus bizonyságtétele” (Jel 12:17). A föld jelenlegi lakói közül egyesek e szavak teljesedésének tanúi lesznek. Az a lelkület, amely a letűnt korokban az igaz egyház üldözésére késztetett embereket, a jövőben hasonló eljárást fog kiváltani Isten hűséges gyermekeivel szemben. Már folynak az előkészületek erre az utolsó nagy küzdelemre. PK 375.1

Az Isten maradék népe elleni végső rendelet hasonló lesz ahhoz, amelyet Ahasvérus adott ki a zsidók ellen. Az igaz egyház ellenségei ma a szombat parancsát megtartók kis csoportjában kapuban ülő Márdokeust látnak. Isten népének a menny törvénye iránti tisztelete állandó dorgálást jelent azok számára, akik nem félik az Urat és lábbal tiporják szombatját. PK 375.2

Sátán felháborodást ébreszt a népszerű szokásokat és hagyományokat visszautasító kisebbséggel szemben. Magas állású és neves emberek fognak szövetkezni a törvényt megvető és gonosz emberekkel, hogy tanácskozzanak velük Isten népe ellen. Gazdagság, képesség, műveltség összefog, hogy megvetéssel illesse őket. Üldöző uralkodók, lelkészek, egyháztagok esküsznek össze ellenük. Szóban és írásban, kérkedéssel, fenyegetéssel és gúnnyal igyekeznek megtörnni hitüket. Megtévesztéssel és dühös felhívásokkal fogják felkelteni az emberi indulatokat. Mivel az “így szól a Szentírás” szavakkal nem tudnak a bibliai szombat képviselői ellen semmit sem felhozni, ezért a törvényhozás eszközével zsarnokoskodnak rajtuk. A törvényhozók meghajolnak a vasárnap-törvények követelései előtt, hogy ezzel népszerűségre tegyenek szert és pártfogásban részesüljenek. De azok, akik félik Istent, nem fogadhatják el a Tízparancsolat egyik előírását sértő intézményt. Ezen a csatatéren vívja meg utolsó nagy harcát az igazság a tévelygéssel. Nem kell kétségeskednünk a harc kimenetelét illetően. Ma is, mint Eszter és Márdokeus korában, az Úr megvédi igazságát és népét. PK 375.3

Péntek, június 13.

További tanulmányozásra

„Az ókorban az Úr csodálatos módon működött az általa kiválasztott férfiakkal, akik az Ő munkájában egyesültek, és akiket képviselőiknek választott. Nőket használt, hogy nagy és döntő győzelmeket arasson. Vészhelyzetekben többször is előtérbe hozta őket, és rajtuk keresztül munkált sok ember életének megmentése érdekében. Eszter királynőn keresztül az Úr hatalmas szabadítást ért el népének. Amikor úgy tűnt, hogy semmi sem mentheti meg őket, Eszter és a hozzá tartozó nők böjttel, imádsággal és gyors cselekvéssel szembeszálltak a problémával, és megváltást hoztak népüknek. YRP 270.2

„Az ószövetségi időkben Isten ügyéért végzett női munka tanulmányozása olyan tanulságokkal szolgál, amelyek segítségével ma is szembenézhetünk a munkában felmerülő vészhelyzetekkel. Lehet, hogy nem kerülünk olyan kritikus és kiemelkedő helyzetbe, mint Isten népe Eszter idején, de a megtért nők gyakran fontos szerepet játszhatnak alázatosabb pozíciókban. Sokan már eddig is ezt tették, és továbbra is készek rá. A nő kötelessége, hogy férjével együtt nevelje és tanítsa fiait és leányait, hogy megtérjenek, és erejüket Isten szolgálatára szenteljék. Sokan vannak, akik képesek férjük mellett állni a szanatóriumi munkában, betegeket ápolni, másoknak tanácsot és bátorítást adni. Vannak, akik olyan oktatást kellene szerezniük, amely alkalmassá teszi őket orvosnak. –Különleges bizonyságok, B sorozat 15:1, 2.” YRP 270.3

További tanulmányokért forduljon bizalommal:

WhatsApp: (+49)157-508-25-635, (+63)961-954-0737

contact@advancedsabbathschool.org